

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El discerniment en l'Esperit Sant

Ara fa dos mesos del llançament del nou Pla pastoral diocesà. És impressionant la difusió que està aconseguint. Ja hem distribuït prop de 30 mil exemplars. També és gratificant comprovar com les comunitats parroquials, els instituts de vida consagrada i les societats de vida apostòlica, les diferents entitats i moviments apostòlics estan tenint en compte les orientacions i propostes per una conversió pastoral a l'arxidiòcesi de Barcelona.

Vull agrair-vos la vostra resposta i m'agradaria animar-vos a reflexionar sobre el darrer dels cinc eixos del nou Pla pastoral, em refereixo al «Discerniment». Vivim un canvi d'època, vivim moments complexos, ho sabem prou bé, però, com podem escoltar la veu esperançadora de Déu?

Som conscients que un Pla pastoral no pot donar resposta concreta a totes les interpel·lacions i els reptes que provenen dels canvis socials actuals. L'objectiu del nou Pla és el discerniment personal i comunitari, a la llum de l'Evangeli i sota la inspiració de l'Esperit

Sant, davant de cada un dels reptes que se'ns plantegin.

El nou document diocesà vol fer-nos revisar les nostres actituds perquè cada dia siguin més semblants a les de Jesucrist. Com diu el papa Francesc, «des del punt de vista de l'evangelització, no serveixen ni les propostes místiques sense un fort compromís social i missioner, ni els discursos i praxis socials o pastorals sense una espiritualitat que transformi el cor» (EG 262). Pregària i acció van de la mà, es necessiten mútuament.

El Pla pastoral proposa que ens nodrim de la lectura orant de la Bíblia i, per això, ens convida a promoure grups de *lectio divina*, així com a pregar en família. Proposa que en els moviments apostòlics i en les comunitats cristianes es fomenti una espiritualitat evangèlica que descobreixi els estrets vincles que existeixen entre Déu i el món, entre la fe i la vida, entre l'oració i l'acció.

Els preveres i diaques cal que ens preparam per acompanyar els laics en el

camí d'esdevenir homes i dones contemplatius en l'acció. L'acompanyament espiritual és un tema que es tractarà el proper mes d'octubre en el Sínode dels Bisbes sobre els joves, la fe i el discerniment vocacional.

Acompanyar comporta ajudar una persona a descobrir el misteri de la seva existència i el misteri de la seva missió en aquesta vida. És un camí d'amor que cerca en tot moment el bé de la persona acompanyada. És un camí de gratuïtat en què l'acompanyant re-

gala el do més preciós que tenim: el temps en l'exercici de l'escolta atenta. Pregueu, si us plau, pels fruits espirituals del proper Sínode, en el qual tindrà el goig de poder participar com un dels pares sinodals.

Benvolguts germans, que l'Esperit Sant ens guii a fi que aquestes orientacions i propostes ens ajudin a esdevenir una *Església en sortida*, que en totes les seves accions proposi l'Evangeli de Jesús als homes i les dones d'avui.

ACTUALITAT

Nova etapa al Seminari Conciliar

Entre els nomenaments anunciats pel cardenal Omella recentment, hi ha hagut el relleu de Mn. Josep Maria Turull, rector del Seminari, pel sacerdot diocesà Mn. Felip-Juli Rodríguez i Piñel.

El cardenal va visitar el Seminari Conciliar per fer-ho saber a l'equip de formadors i seminaristes, i tots plegats, després de la celebració de l'eucaristia, varen compartir un dinar de germanor. També ha estat nomenat com a for-

mador del Seminari Major i Menor i director del Secretariat de Pastoral Vocacional Mn. David Álvarez.

El cardenal Omella va agrair especialment a Mn. Turull aquests anys de dedicació des del 2005, com a rector del Seminari i el seu bon servei a l'Església diocesana de Barcelona, i va desitjar als nous formadors encert en la seva tasca per tal que el Seminari continuï sent el cor de la diòcesi i doni molts i bons fruits vocacionals.

ENTREVISTA

La bellesa de Taizé

SALVADOR GARCÍA ARNILLAS

A l'obra *La belleza sencilla de Taizé* (BAC), Salvador García Arnillas presenta el primer estudi que aborda l'evolució de l'arquitectura, la música, la litúrgia i l'art d'aquesta comunitat ecumènica. L'autor és conservador del Museu Etnològic i de Cultures del Món, i professor de la FCRI-Blanquerna i de la Facultat Antoni Gaudí (AUSP).

Per què Taizé és especial des d'un punt de vista estètic?

A Taizé es constata la rellevància de la bellesa en l'experiència religiosa. L'església, la decoració, la il·luminació, els cants i la litúrgia mantenen una tensió equilibrada entre el caràcter transcendent i el caràcter immanent de la relació amb Déu: es potencia el sentit de misteri de la litúrgia i al mateix temps es reforça el sentit comunitari de l'assemblea.

Com explicaries els canvis arquitectònics, litúrgics i musicals?

L'evolució d'aquests aspectes està determinada per la bellesa, la dinàmica d'allò provisional i la senzillesa. La pregària comuna va néixer essent un ofici litúrgic d'una comunitat monàstica, i amb l'arribada de joves es va construir una església més gran per acollir-los i l'ofici es va transformar a través d'una simplificació de les paraules, els símbols litúrgics i els cants.

Per què a Taizé la bellesa és significativa en l'experiència religiosa?

La bellesa no es busca per si mateixa, sinó que la bellesa de la decoració de l'església, de la litúrgia i dels cants deixa sorgir el desig de Déu i és un suport privilegiat de la vida interior. El germà Roger tenia una mirada contemplativa que li permetia descobrir reflexos d'eternitat en la naturalesa, gaudia amb la música i considerava que l'art era un do de Déu.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Que Jesús es trobi bé entre nosaltres

Dissabte a la tarda en una església. Falta poc perquè comenci la missa vespertina anticipada del diumenge. La nau del temple es va omplint. Moltes persones es coneixen i se saluden amb unes breus paraules o amb un somriure i una senzilla inclinació de cap. Els que llegiran les lectures les repassen. També ho fa qui presentarà les pregàries dels fidels. Els qui passaran les bosses del recapte s'asseguren que estiguin a punt i es reparteixen els itineraris. El director de cants comprova les partitures i el sagristà el funcionament del projector del *power point* amb les lletres de les cançons. El monitor repassa les introduccions de les lectures. Els escolans també es preparen. El celebrant verifica si les cintes del missal són a lloc... Tot sembla estar disposat.

Una missa com tantes altres que se celebra al vespre de qualsevol dissabte o al matí o vespre de qualsevol diumenge en una munió de parròquies. Misses que apleguen la comunitat cristiana entorn l'altar per escoltar la Paraula que ha d'esdevenir referència de la nostra vida, trobada comunitària per donar gràcies a Déu per tot el que fa per nosaltres, per tot el que posa al nostre abast, per demanar-li que la nostra vida sigui més evangèlica. Celebració que

perpetua el misteri de la donació de Jesús a la Creu perquè nosaltres tinguem vida. Celebració que és penyora del seu amor, compromís per a nosaltres que ens ha de canviar la vida personalment i comunitària. «*Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries*» (Ac 2,42).

La missa acaba. S'acomiaaden els uns dels altres. El celebrant n'acomia da molts en una de les portes. Marxen contents i agraïts a tots els que s'han mobilitzat perquè la missa fos ben participada i reeixida. Un jove i una senyora de mitjana edat han fet les lectures; un senyor gran que supera els vuitanta anys —amb veu potent—, les pregàries; l'organista ha creat un ambient de recolliment notable mentre es combregava, els cants ben dirigits i força participats... Oferir-se per a aquests o altres serveis, implicar-se en la celebració es pot fer, també, amb l'actitud des del propi lloc o no deixant bancs buits davant l'altar... Tot dona vida a la comunitat, es genera comunitat, propiciant, alhora, sentit de pertinença. Quan ens reunim en nom de Jesús, ell sempre hi és... Fem que hi sigui ben a gust!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Desde el seno materno

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Cada día podemos despertar con la serena confianza en el amor que Dios nos tiene; con el gozo de sabernos llamados y guiados por la mano amorosa de nuestro Padre Dios.

Renovar nuestra conciencia de tener ante nosotros la mejor propuesta, una invitación preparada con mimo para cada uno de nosotros: «Antes de formarte en el vientre, te elegí; antes de que salieras del seno materno, te consagré» (Jr 1,5).

La vida divina se comunica «a unos en una manera y a otros en otra», nos recuerda el Papa en *Gaudete et Exultate* (nº 12) citando a san Juan de la Cruz. Francisco, al hablarnos de la llamada a la santidad en el mundo contemporáneo, exhorta a que el ser llamados

personalmente a ser santos de la manera que el Señor lo ha soñado «debería entusiasmar y alentar a cada uno para darlo todo, para crecer hacia ese proyecto único e irrepetible que Dios ha querido para él desde toda la eternidad. Lo que interesa es que cada creyente discierna su propio camino y saque a la luz lo mejor de sí, aquello tan personal que Dios ha puesto en él» (cf. 1Co 12,7).

Que nuestra Madre, la Mujer, la Inmaculada, nos auxilie en nuestro deseo de ser testigos, de ser en cada momento un eco del amor de Dios, en nuestra entrega a los hermanos y en el seguimiento de responder con amor al sueño del Señor para cada uno de nosotros.

Lectures de la missa diària i santoral

25. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2Re 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7,1-5]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Dimarts [2Re 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prevere, fundador de l'Opus Dei; santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. ■ Dimecres [2Re 22,8-13 / SI 118 / Mt 7,15-20]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat. Sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. ■ Dijous [2Re 24,8-17 / SI 78 / Mt 7,21-29]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i màrtir, deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i màrtir; santa Marcel·la, màrtir.

29. ■ Divendres [Ac 12,1-11 / SI 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I). Santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ Dissabte [Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

1. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Sa 1,13-15;2,23-24 / SI 29 / 2Co 8,7.9.13-15 / Mc 5,21-43]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elinor (Leonor), mr.

EL NAIXEMENT DE SANT JOAN BAPTISTA

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,1-6)

Escolteu-me illes i costes, estigueu atents, pobles llunyans: Abans de néixer, el Senyor em cridà, quan era al si de la mare, ell pronuncià el meu nom, convertí els meus llavis en una espasa tallant i em cobrí amb l'ombra de la seva mà, féu de mi una fletxa aguda, em guardà en el seu buirac, i em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». Jo estava pensant: «M'he cansat en va, he consumit les meves forces per no res». De fet el Senyor sostenia la meva causa, el meu Déu em guardava la recompensa. El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra».

Salm responsorial (138)

R. *Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable.*
Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em coneixeu, / vós veieu quan m'assec o quan m'aixeco, / descobriu de lluny estant els meus propòsits, / sabeu bé si camino o si reposo, / us són coneguts tots els meus passos. R.

Vós heu creat el meu interior, / m'heu teixit en les entranyes de la mare. / Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable, / és meravellosa la vostra obra. R.

Us era tot jo ben conegut, / res de meu no us passava per alt / quan jo m'anava fent secretament, / com un brodat, aquí baix a la terra. R.

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 13,22-26)

En aquells dies, Pau digué: «Als nostres pares, Déu els donà David per rei i, testimoniant a favor d'ell, digué: "M'he fixat en David, fill de Jesè, que és un home com el desitja el meu cor; ell durà a terme tot el que em proposo". De la descendència d'ell, tal com ho havia promès, Déu ha donat a Israel un Salvador, que és Jesús. Abans que vingués ell, Joan va predicar a tot el poble d'Israel un baptisme de conversió. Però Joan, en acabar la seva missió deia: Jo no sóc pas allò que vosaltres penseu, però després de mi en ve un altre de qui no sóc digne de deslligar el calçat dels peus.

Germans, a nosaltres, els descendents d'Abraham, i també a tots vosaltres que creieu en Déu, ens envia Déu aquest missatge de salvació».

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

(Lc 1,57-66,80)

Quan es complí el temps, Elisabet tingué un fill. Els veïns i els parents sentien dir que el Senyor li havia fet aquest favor tan gran, i tots la felicitaven. El dia vuitè es reuniren per circumcidar el nen, i proposaven que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la mare s'hi oposava dient: «No, que s'ha de dir Joan». Ells li replicaren: «Però si no hi ha ningú de la família que se'n digui!». Llavors feren senyes al pare preguntant-li com volia que es digués. Ell demanà unes tauletes i escriví: «S'ha de dir Joan». Tots se'n van meravellar. I a l'instant Zacaries recobrà la paraula i beneia Déu. Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent en parlava per tota la Muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia en guardava el record i es preguntava: «¿Què serà aquest noi?», perquè la mà del Senyor era amb ell. I el noi creixia i s'enfortia en l'Esperit, i va viure al desert fins al dia que es va manifestar a Israel.

Lectura del libro de Isaías (Is 49,1-6)

Escuchadme, islas; atended, pueblos lejanos: El Señor me llamó desde el vientre materno, de las entrañas de mi madre, y pronunció mi nombre. Hizo de mi boca una espada afilada, me escondió en la sombra de su mano; me hizo flecha bruñida, me guardó en su aljaba y me dijo: «Tú eres mi siervo, Israel, por medio de ti me glorificaré».

Yo pensaba: «En vano me he cansado, en viento y en nada he gastado mis fuerzas». En realidad el Señor defendía mi causa, mi recompensa la custodiaba Dios. Y ahora lo dice el Señor, que me formó desde el vientre como siervo suyo, para que le devolviese a Jacob, para que le reuniera a Israel; ha sido glorificado a los ojos de Dios. Y mi Dios era mi fuerza: «Es poco que seas mi siervo para restablecer las tribus de Jacob y traer de vuelta a los supervivientes de Israel. Te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confin de la tierra».

Salmo responsorial (138)

R. *Te doy gracias, porque me has escogido portentosamente.*

Señor, tú me sondeas y me conoces. / Me conoces cuando me siento o me levanto, / de lejos penetras mis pensamientos; / distingues mi camino y mi descanso, / todas mis sendas te son familiares. R.

Tú has creado mis entrañas, / me has tejido en el seno materno. / Te doy gracias / porque me has plasmado portentosamente, / porque son admirables tus obras. R.

Mi alma lo reconoce agradecida, / no desconocías mis huesos. / Cuando, en lo oculto, me iba formando, / y entretejiendo en lo profundo de la tierra. R.

Lectura del libro de los hechos de los apóstoles

(Hch 13,22-26)

En aquellos días, dijo Pablo: «Dios suscitó como rey a David, a favor del cual dio testimonio, diciendo: "Encontré a David", hijo de Jesé, "hombre conforme a mi corazón, que cumplirá todos mis preceptos". Según lo prometido, Dios sacó de su descendencia un salvador para Israel: Jesús.

Juan predicó a todo Israel un bautismo de conversión antes de que llegara Jesús; y, cuando Jesús estaba por concluir el curso de su vida, decía: "Yo no soy quien pensáis, pero, mirad, viene uno detrás de mí a quien no merezco desatarle las sandalias de los pies".

Hermanos, hijos del linaje de Abrahán y todos los otros que teméis a Dios: A nosotros se nos ha enviado esta palabra de salvación».

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 1,57-66,80)

A Isabel se le cumplió el tiempo del parto y dio a luz un hijo. Se enteraron sus vecinos y parientes de que el Señor le había hecho una gran misericordia, y se alegraban con ella. A los ocho días vinieron a circumcidar al niño, y querían llamarlo Zacarías, como a su padre; pero la madre intervino diciendo: «¡No! Se va a llamar Juan.» Le dijeron: «Ninguno de tus parientes se llama así.» Entonces preguntaban por señas al padre cómo quería que se llamase. Él pidió una tablilla y escribió: «Juan es su nombre.» Y todos se quedaron maravillados. Inmediatamente se le soltó la boca y la lengua, y empezó a hablar bendiciendo a Dios. Los vecinos quedaron sobrecogidos, y se comentaban todos estos hechos por toda la montaña de Judea. Y todos los que los oían reflexionaban diciendo: «Pues ¿qué será este niño?» Porque la mano del Señor estaba con él. El niño crecía y se fortalecía en el espíritu, y vivía en lugares desiertos hasta los días de su manifestación a Israel.

Sant Joan Baptista

P. JAUME SIDERA, claretia

Naixement de sant Joan Baptista (1655) de Bartolomé Esteban Murillo

La gent es demanava: què serà aquest noi? L'arcàngel Gabriel digué a Zacaries: El fill que tindràs es dirà Joan... Serà ple de l'Esperit Sant ja abans de néixer.

Elisabet, la mare, sentí estremida els saltirons del nin en el seu ventre pressentint Jesús en el ventre de Maria. Es dirà Joan, que vol dir: El Senyor ha concedit gràcia, obra bondadosament.

Zacaries, el pare, diu al nounat: Aniràs davant el Senyor preparant-li els camins.

Jesús en digué: «Entre els nascuts de dona, no n'ha sortit cap de més gran que Joan Baptista». Joan era la torxa que crema i fa llum.

Parlant d'ell mateix, Joan declara que no és ni el Messies, ni Elies, ni el Profeta. És la veu que invita tothom a preparar els camins del Senyor. No se sent digne ni de descordar les sandàlies de Jesús. I tanmateix és «l'amic del Nuvi», que ha preparat els esposos de Jesús amb la humanitat.

És bonic el testimoni de Joan: se sap posar en el seu lloc i mantenir-lo amb dignitat. No té fred de peus quan els seus deixebles se'gueixen Jesús. Al contrari, li envia els millors que té.

Celebrem el naixement d'aquest home, tot bondat envers la pobra gent però inflexible davant les autoritats religioses o polítiques indignes.

L'Església ha batejat els dos solsticis de moda posant el naixement de Jesús el 25 de desembre i el naixement de Joan el 24 de juny. El sol que gairebé, que sembla que s'apaga al desembre, va creixent de mica en mica: un pas de pardal, un pas de llebre. En canvi el sol espantat de juny, s'apaga de mica en mica fins al desembre. És la plasmació de l'expressió de sant Joan: «Convé que Jesús creixi i que jo minvi.»

Ja ho veieu: fins al temps ens parla de Jesús i de Joan, si sabem llegir amb ulls cristians els nostres fets de cada dia.

AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Dimarts 26 i dimecres 27. Reunió ordinària de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.

Dijous 28 i divendres 29. Consistori a Roma per a la creació de 14 nous cardenals.

Dissabte 30 i diumenge 1. Pelegrinatge al Santuari de Lorda (Lourdes, França).

Actes

Presentació del llibre *L'Ull de la Violència*. Dimecres 27 (19 h), a la Sala Gaudí de la Pedrera (c/ Provença, 261-265, Barcelona). Escrit pels membres del Grup de reflexió «Teologia, literatura i arts», de la Facultat de Teologia de Catalunya, que serà presentat per la Dra. Mercè Rius (UAB), la Dra. Mar Rosàs (Blanquerna-URL) i el Dr. Armand Puig i Tàrrach (rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià).

«**La parròquia al servei del veïnatge**». Divendres 29 i dissabte 30, la secció

catalana del Col·loqui Europeu de Parròquies organitza una trobada de dos dies per debatre sobre aquest tema a la població de Santa Susanna (Don Àngel Hotel, Avinguda del Mar 14, Maresme).

Concert *Credo missa en si menor de Bach*. Diumenge 1 de juliol (19 h), a l'església parroquial de Sant Miquel del Sants (c/ Escorial 163, Barcelona), a càrrec del Cor Bach i la Orquesta Camerata Obertura.

Llibres

***El sacrifici prohibit*, de Marie Balmary.** (Col·lecció Assaig 43, Fragment Editorial). La psicoanalista i escriptora francesa reflexiona sobre la comparació entre la psicoanàlisi i la Bíblia: totes dues es basen en relats per donar compte d'experiències de l'inconscient i d'experiències del diví; i sobre la relació de les influències bíbliques en el pensament de Freud.

OBITUARI

Mn. Manel Claret Nonell

Nascut a Barcelona l'any 1939, va morir el passat 14 de juny en la pau de Crist. Les seves exèquies van tenir lloc el dissabte 16 de juny en una cerimònia presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach, amb una profusa presència de capellans de la diòcesi, a la seva parròquia Verge de la Pau, de la qual va ser rector els darrers 27 anys. Mn. Claret va ser ordenat sacerdot l'any 1962. Doctor en Teologia Moral, va dedicar la seva vida al món de la família, especialment en la seva tasca com a delegat de Pastoral Familiar els darrers 13 anys, des que el cardenal Lluís Martínez Sistach li confià aquest càrrec. Va ser autor de diversos llibres sobre el matrimoni i la família. En aquestes obres ja va plantejar alguns dels pensaments més oberts, que després recolliria el document del papa Francesc *Amoris Laetitia*.

Mn. Josep M. Rovira Belloso

Nascut a Barcelona l'any 1929, va morir el passat 16 de juny als 92 anys en la pau de Crist. Llicenciat en Dret, es va ordenar sacerdot a la Univ. Gregoriana de Roma l'any 1953. Tres anys més tard es va doctorar en Teologia a la mateixa ciutat. Va tornar a Barcelona l'any 1964, on va entrar a formar part del professorat del Seminari Conciliar de Barcelona, com a teòleg. Va ser un dels principals impulsors del que seria més tard la Facultat de Teologia de Barcelona. Va exercir la seva tasca pastoral primer a la parròquia de Santa Maria del Gornal a l'Hospitalet de Llobregat i en els seus darrers anys a la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, amb breus col·laboracions a la parròquia de Sant Ramon de Penyafort. Mn. Rovira Belloso serà recordat per la seva dedicació i eminent divulgació de la relació entre fe i cultura, especialment a través de la seva extensa bibliografia. Va rebre la Creu de Sant Jordi l'any 1999. Les seves exèquies van tenir lloc el passat dilluns 18 de juny a la parròquia de Sant Ramon de Penyafort. L'eucaristia exequial va ser presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach, que va concelebrar amb el bisbe Sergi Gordo, amb una àmplia presència dels preveres de la diòcesi i feligresos de la parròquia.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

El discernimiento en el Espíritu Santo

Ya hace dos meses del lanzamiento del nuevo Plan pastoral diocesano. Es impresionante la difusión que está consiguiendo. Ya llevamos cerca de 30 mil ejemplares distribuidos. También es gratificante comprobar cómo las comunidades parroquiales, los institutos de vida consagrada y las sociedades de vida apostólica, las diferentes entidades y movimientos apostólicos están teniendo en cuenta las orientaciones y propuestas para una conversión pastoral en la archidiócesis de Barcelona.

Quiero agradecerles vuestra respuesta y me gustaría animaros a reflexionar sobre el último de los cinco ejes del nuevo Plan pastoral, me refiero al «Discernimiento». Vivimos un cambio de época, vivimos momentos

complejos, lo sabemos bien, pero, ¿cómo podemos escuchar la voz esperanzadora de Dios?

Somos conscientes de que un Plan pastoral no puede dar respuesta concreta a todas las interpelaciones y de los retos que provienen de los cambios sociales actuales. El objetivo del nuevo Plan es el discernimiento personal y comunitario, a la luz del Evangelio y bajo la inspiración del Espíritu Santo, ante cada uno de los retos que se nos planteen.

El documento quiere que revisemos nuestras actitudes para hacerlas cada día más parecidas a las de Jesucristo. Como dice el papa Francisco, «desde el punto de vista de la evangelización, no sirven ni las propuestas místicas sin un fuerte compromiso

social y misionero, ni los discursos y praxis sociales o pastorales sin una espiritualidad que transforme el corazón» (EG 262). Oración y acción van de la mano, se necesitan mutuamente.

El Plan pastoral propone que nos nutramos de la lectura orante de la Biblia y, por eso, nos invita a promover grupos de *lectio divina*, así como a rezar en familia. Propone que en los movimientos apostólicos y en las comunidades cristianas se fomente una espiritualidad evangélica que descubra los estrechos vínculos que existen entre Dios y el mundo, entre la fe y la vida, entre la oración y la acción.

Es necesario que los sacerdotes y diáconos nos preparemos para acompañar a los laicos en el camino de con-

vertirse en hombres y mujeres contemplativos en la acción. El acompañamiento espiritual es un tema que se tratará el próximo mes de octubre en el Sínodo de los Obispos sobre los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional.

Acompañar comporta ayudar a una persona a descubrir el misterio de su existencia y el misterio de su misión en esta vida. Es un camino de amor que busca en todo momento el bien de la persona acompañada. Es un camino de gratuidad en que el acompañante regala el don más precioso que tenemos: el tiempo en el ejercicio de la escucha atenta. Orad, por favor, por los frutos espirituales del próximo Sínodo, en el que tendré la alegría de poder participar como uno de los padres sinodales.

Estimados hermanos, que el Espíritu Santo nos guíe a fin de que estas orientaciones y propuestas nos ayuden a convertirnos en una *Iglesia en salida*, que en todas sus acciones proponga el Evangelio de Jesús a los hombres y mujeres de hoy.